

[Rosing.] bejdskraft og foretage indstillinger vedrørende oprykninger af de grønlandske tjenestemænd, der har vist evner og kvalifikationer til at indtage en mere ansvarlig stilling.

For det andet vil en ministers forståelse af sådanne indstillingers berettigelse være afgørende for, at der sker noget, hvilket klart er kommet frem i det foreliggende og tidligere vedtagne lovforslag. Vi har grund til at rette en tak til vor minister for denne forståelse, og vi håber, at der fortsættes efter de afstukne linjer i den kommende tid.

Det foreliggende lovforslag indeholder et antal oprykninger eller rettere sagt muligheder for oprykninger til højere lønningsklasser navnlig inden for sundhedsvæsenet, skolen og kirken. For fødselshjælperes vedkommende kan der gøres den bemærkning, at disse i flere år har oppebåret den laveste lønning, nemlig efter 1. a. lønningsklasse, uden at have mulighed for at få forbedret deres ringe økonomiske kår. Den foreslåede oprykning fra 1. a. til 1. c. er sandelig ikke overvældende stor, men må dog noteres som en forbedring. Når jeg siger, at forbedringen ikke er overvældende stor, vil jeg begrunde det med en sammenligning mellem varigheden af uddannelserne for fødselshjælperer og kateketskoleudannede kateketer. Disse kateketer har haft 2 års uddannelse plus et ekstra kursus og endnu et sidste år, og de er nu sidste år normeret som småbørnslærere, altså i 7. lønningsklasse. Det har de også fortjent, men fødselshjælperernes uddannelse har været 3 år, og nu lægges 1 års supplerende kursus til, men de kan ifølge forslaget kun blive oprykket fra 1. a. til 1. c. Ifølge denne sammenligning og i erkendelse af, at deligesom kateketerne har en ansvarsfuld stilling på steder, hvor man ikke kan få hurtig lægelig assistance, burde oprykningen mindst være til 1. e. lønningsklassen.

For de fødselshjælperer, der bor i bygder med mere end 200 indbyggere, og for dem, der har det daglige arbejde på sygehusene, burde oprykningen være i forhold hertil. I lovforslagets bemærkninger står der, at det ved etableringen af 1-årige kurser anses for meget ønskeligt, at de fødselshjælperer, der bor i mindre bygder, tilskyndes til at gennemgå denne undervisning.

Dersom forslaget bliver lidt mere vidtgående, end der er foreslået, vil det afgjort være mere indbydende. Det må jo understreges, at det ikke bliver en let sag for en fødselshjælpereske at rejse fra familien og være fraværende i et år. Flere af dem er jo gift. Det er derfor ønskeligt, at man fra lægernes side vil medvirke positivt, dersom en fødselshjælpereske vil tage et kursus og tage hele familien med til den by, hvor kurset foregår. Dermed tænker jeg mest på løsningen af indkvarteringsproblemet. Uden en sådan løsning vil det være usandsynligt, at man tager denne ekstra uddannelse, som til syvende og sidst dog vil være til gavn for fødselshjælperkerne selv og for den befolkningsgruppe, de skal yde hjælp. Om de omhandlede fødselshjælperer skrev engang en kendt distriktslæge, dr. Gerdes, følgende:

„Rygraden i sygehusvæsenet på udstederne er fødselshjælperkerne. De laver et godt stykke arbejde til trods for deres små muligheder.“

Ved etableringen af dette kursus har man således forbedret deres muligheder betydeligt, under forudsætning af at de kan gennemføre kurset.

Uden nærmere kommentarer vil jeg udtrykke min tilfredshed med de foreslåede oprykningmuligheder for lærere og for de præster, der har bestået den særlige prøve i kristendomskundskab ved Københavns universitet.

Med disse bemærkninger anbefaler jeg lovforslaget til en velvillig og hurtig behandling.

Adam Møller: Også jeg kan anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling og kan i øvrigt tiltræde næsten alt, hvad der er sagt af den foregående taler.

Der sker jo her en regulering på nogle af de områder, hvor en regulering er tiltrængt i denne del af landet. Det drejer sig om fødselshjælperkerne, der jo ofte virker under vanskeligere forhold, end det er tilfældet hernede. Det drejer sig om lærerlønninger, det drejer sig om lønninger inden for kirken. På alle områder er det af betydning, at vi i folketinget tilgodeser, at den landsdel, der her er tale om, ikke stilles ringere end det øvrige land, men at den snarere grundet på de vanskelige forhold, der kan være i denne del af Danmark, har en fortrinnsstilling, så-